

Nya texter
Ettore Sottsass
Eric Owen Moss

Information
Calimero
kontakta oss
contact us

Texts in English

Startsidan

Arkitektur

- debatt-teori
- porträtt
- objekt

Design

- debatt-teori
- porträtt
- objekt

Kultur och resor

Urbanism

Artikelarkiv

– Sensualitet, taktilitet och vårt behov av tystnad kännetecknar vår tid.

Av Leo Gullbring

Det var knappast förvånande att trendgurun Milou Ket stod för möbelmässans mest välbesökta seminarium. Inbjuden av ColourHouse siade hon om nästa års trender vad gäller färger, material och stilblandningar. Genom att glänta på förlåten till de stora företagens kommande kollektioner ger hon de mindre livsviktig inspiration.

Det är en liten dam av obestämd ålder som kommer för att föreläsa om nästa års trender. Men trots sin diskreta framtoning är hon en tungviktare i branschen, om det vittnar inte minst hennes tjocka bok style 2002. Och som trendanalytiker har hon inblick i många av de stora företagens böcker. Möbelmässans största hörsal är packad till bristningsgränsen. Ljuset släcks och färger, mönster, former tonar över i varandra. Publiken är andäktigt tyst, endast pennors raspande hörs, och så Milous mässande röst.

– Det blir mer färger, pasteller, ljusa pasteller, blomstertryck, hyperrealistiska tryck, penseldrag, fjädrar...

Tema följer efter tema, guld blandas med koppar med zink med glas med gustavianskt blått. Lite Verner Panton, James Tyrell, Philippe Starck skymtar i bakgrunden.

– Det etniska temat är tillbaka, vi ser influenser från Indien, mörkt lila, rosa, magenta, vi ser överflöd, stilblandningar, läder, struts, vi ser etniskt och samtida blandas i ljusa färger, uppblåsbara möbler, avslappade miljöer, återvunna material, ojämnt randigt plexiglas, glasväggar, ljuseffekter...

– Trä är tillbaka, ljus, rumsligheter, kantiga, förenklade, geometriska former när det gäller möbler och inredningsarkitektur, men oregelbundet för till exempel vaser, lampor, och hantverksskicklighet, bearbetad sten, betong, transparens, ljuseffekter, även det mörka, det japanska...

Har hon inte snart täckt in allting, alla färger, alla stilar, alla länder? När väl föredraget är slut tar jag Milou avsidet och frågar om det här nära nog kannibalistiska införlivandet av både historia och geografi lämnar något spår kvar av vår egen tid? Tar vi inte till oss allt, blandar, drar ifrån, lägger till, var finns vi själva?

– Det är väl för tidigt att säga, vi lever i en tid av förändring, och vår tid har inte utkristalliserats ännu.

Men hon avbryter sig själv, det finns ändå en röd tråd i alla dessa bilder, alla dessa exempel, där finns en klar och tydlig tendens som präglar vår tid.

– Vårt behov av tystnad är viktigt, och vi behöver mänsklig sensualitet, taktilitet. Det är något nytt, det är något som kännetecknar vår tid.

Milou säger att hon egentligen inte förutspår något, istället arbetar hon sedan mer än tjugo år med att analysera vad som ligger i luften, vart vi är på väg, hon kikar i de stora företagens böcker och försöker finna gemensamma nämnare. Och det är inte alls frågan om någon självuppfyllande profetia. Inte, undrar jag, och tänker på alla dessa småföretag vars överlevnad hänger på att pejla in de stora marknadsaktörernas nästa drag vad gäller färger, former, material. Men hon menar att det individuella uttrycket är en av de viktigare trenderna, det går inte att slaviskt följa någon annan.

– Jag tror att det är viktigt med det personliga, att man inte kopierar, att man både visar på tendenser och uttrycker sin egen personlighet när man utvecklar en kollektion.

– Själv har jag kastat ut det mesta från sextioalet från min garderob, men jag tror sextio- och sjuttioal håller i ett tag till, kanske fem år till. Samtidigt är jag övertygad om att inte räcker med att ta upp gamla teman, de måste omtolkas och få ett nytt innehåll, ny teknik med till exempel nya material kan ge nytt liv åt det vi finner i andra decennier.

UPP [Tillbaka](#)